

ŠKOLNÍ

MYŠÁRNÍK

Č. 5

Leden-Únor 2014

5. ročník

Rozhovor čísla Redakční rada

Obsah tohoto čísla

Rozhovor s redakční radou	1
Hobit	11
Exkurze do Vídně	12
Dopoledne pro děti	15
Fotoromán	18
Palačinkový pátek	25
Křížovky	27

V tomto čísle jsme se rozhodli pro trochu netradiční rozhovor. Jak jste jistě z nadpisu poznali, půjde o rozhovor s námi samotnými.

Každému členovi redakčního kroužku jsme položili následující otázky:

1. Proč ses rozhodl/vstoupit do Redakčního kroužku?
2. V čem spočívá tvá práce?
3. Přemýšlíš o tom, že by ses živil jako novinář?
4. Jsi spokojen s prací v Redakčním kroužku?
5. (bonusová) – Čím bys získal ostatní žáky školy, aby měli zájem přidat se k nám a podílet se na vydávání školního časopisu?

Míša Bolcárová

1. Chtěla jsem vždycky psát a hrozně mě to bavilo. V tu dobu jsem hodně kamarádila s Eliškou Hanzlovou, která k nám často chodila psát články. Jednou se zeptala paní učitelky, zda bych mohla do kroužku chodit i já. Paní učitelka byla ráda, a tak jsem se stala členkou redakčního týmu.
2. Nejvíce fotím a občas napíšu třeba něco o sportu, filmu nebo o tom, co je zrovna potřeba.
3. Ne, baví mě psát, ale žít bych se tím nechtěla.
4. Ano, jsem s prací v kroužku spokojená.
5. Určitě bych doporučila všem, které třeba baví aspoň trochu psát nebo mají nápady na změny v časopise, ať se nebojí a přidají se k nám. Budeme rádi my i paní učitelka, když u nás bude někdo navíc.

Zdeněk Fric

1. Do redakčního kroužku jsem se rozhodl vstoupit, neboť jsem si chtěl vyzkoušet, co obnáší práce redaktora.
2. Moje práce spočívá v tom, že píšu články o různých kulturních a sportovních akcích pořádaných naší školou, a také o tom, co se děje na naší škole nového.
3. O povolání novináře jsem nikdy nepřemýšlel.
4. Ano, v redakčním kroužku se mi velice líbí, protože je to zajímavá a rozmanitá práce.
5. Potřebujeme další členy, ale nenapadá mě, jak by se dali získat.

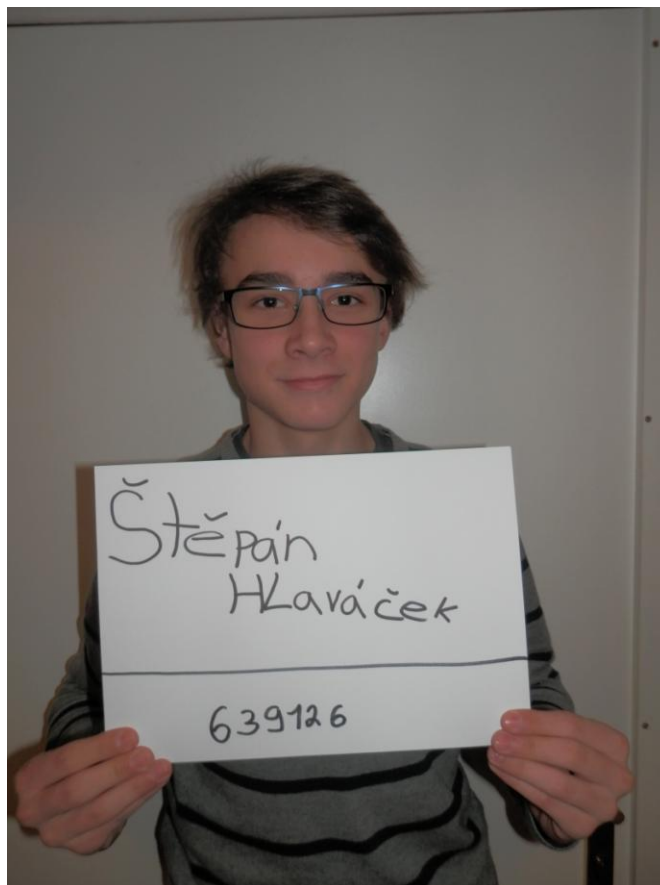
Martin Gestinger

1. Do Redakčního kroužku jsem začal chodit kvůli zkušenostem, protože ty jsou mnohdy důležitější než vědomosti.
2. Píšu nejrůznější články. Kupříkladu recenze (převážně filmové) a kvízy. A samozřejmě píši o tom, co je zrovna aktuální.
3. Nad žurnalistikou jsem nikdy nepřemýšlel, ale kdyby se mi někdy zachtělo být novinářem, díky Myšárníku budu mít to nejdůležitější. Zkušenosti.
4. Práce se mi líbí velmi. Dostalo se mi všeho, co jsem očekával. A i když je to někdy obtížné, je nádherné být součástí tohoto "novinářského stroje".
5. Je krásné vědět informace dříve než ostatní a být obdivován za to, že je předáte dál.

Eliška Hanzlová

1. Slyšela jsem o tom, že se na škole vydává časopis a docela mě to zaujalo. I když jsem si samozřejmě uvědomovala, že pracovat v „redakci“ nebude lehké, věděla jsem, že mě práce bude stát spoustu času na úkor přípravy do školy. Ale rozhodla jsem se to zkusit a vydrželo mi to už 3 roky.
2. Nedá se přímo říct, v čem by spočívala moje práce. Většinou ale děláme články, které nám jsou blízké tématem. Dříve jsem měla ještě s Míšou pravidelnou rubriku Nabídka filmů, ale teď spíš píšu např. o parlamentu, recitačních soutěžích, nějakých činnostech ve škole, kterých jsem se osobně zúčastnila, nebo prostě pomáhám s tím, co je zrovna potřeba.
3. O možnosti pracovat jako novinářka jsem tak trochu přemýšlela. Lákala mě práce v televizi. Postupem času mě to ale přešlo a teď už jsem to docela vyloučila.
4. Práce v kroužku mě docela baví. Všichni dělají, co mají, a jsme dobrý kolektiv. Někdy je to náročné, ale když se to toho zažijete, zjistíte, že to může být i zábava.
5. Myslím, že pro žáky by práce v kroužku měla pouze velký přínos. Spoustu věcí jsem se tady naučila. Zdokonalila se ve vyjadřování apod. Nemusíte se bát, a pokud chcete, klidně se k nám přidejte. Můžu to všem jenom doporučit.

Štěpán Hlaváček

1. Rád poznávám a zkouším nové věci. V tomto případě se mi naskytla příležitost nahlédnout do přípravy časopisu, tak jsem po ní hned „skočil“. Jsem rád, že jsem tak učinil, protože je to moc zajímavá zkušenost, a věřím, že mi to v životě nejednou pomůže.
2. V našem kroužku píše každý o tom, co ho baví a zajímá. Já osobně rád sportuji a komunikuji s lidmi, proto jsou moje články převážně o sportovní tematice, snažím se zachytit různé postřehy žáků a učitelů.
3. Nad touto otázkou jsem zatím nikdy nepřemýšlel, ale když teď zvážím všechna pro a proti, určitě bych se v práci novináře dokázal vidět. Moje plány jsou však trochu jiné, ale člověk nikdy neví, co bude.
4. Práce v Redakčním kroužku je velmi zajímavá a zábavná. Všem, kteří budou mít chuť se připojit k nám, tuto volbu určitě doporučuji.
5. Redakční kroužek mi dal opravdu mnoho. Dovolil mi poznat učitele z jiného „úhlu“ a zjistit, že to jsou fajn lidi, kteří se nám nesnaží jen zkazit den nějakou tou písemkou. Ale nejvíce si cením, že jsem se zdokonalil v psaní různých článků a slohových prací, což se mi bude určitě v životě hodit.

Pavla Kučerová

1. Zajímalo mě, jak se takový časopis vytváří. Myslím, že je to pro mě prospěšné hlavně do budoucna. Chtěla jsem se zlepšit v komunikaci s lidmi.
2. Moje hlavní práce spočívá v tom, že kontroluji většinou to, co ostatní napsali, aby s tím paní učitelka neměla takovou práci. Podílím se na vytváření rozhovorů se žáky nebo s učiteli, informuji o dění ve škole.
3. Tato profese mě nijak moc nepřitahuje. Baví mě psát články do školního časopisu, ale nadále bych se této profesi věnovat nechtěla.
4. Práce v kroužku mě většinou baví, i když někdy máme velký skluz.
5. Práci v Redakčním kroužku doporučuji, člověk se určitě zlepší v českém jazyce a dozví se něco nového nejen o škole, ale i o učitelích.

Martina Mudrochová

1. Abych chodila do kroužku, tak to mě přesvědčila kamarádka Míša. Chtěla jsem získat více zkušeností s psáním. Chodím sem teprve půl roku a zatím mě to baví.
2. Většinou pomáhám kamarádkám psát články.
3. Baví mě psát, ale nechtěla bych se takhle žít.
4. Ano, práce mě baví, stačí mně, i když toho mám třeba málo, protože jinak bych to nestíhala. Ale takhle mi to vyhovuje.
5. Myslím, že koho baví komunikovat s lidmi a psát, měl by do kroužku začít chodit, protože se v tom i zlepší a získá víc zkušeností.

Verča Roušarová

1. V češtině mě nejvíce baví psát slohové práce, takže jsem si řekla, že v Redakčním kroužku určitě budu hodně psát. Lákalo mě zjistit, jak to celé funguje v časopise, i když jen ve školním.
2. Já dělám rozhovory s učiteli a také fotoromány, které jsou docela časově náročné, jelikož se musí vymyslet vhodný termín, kdy to všechno nafotit. Ale baví mě to.
3. Přemýšlím, a myslím, že by mě to i bavilo. Pracovat třeba v úspěšném časopise Vogue by byl určitě můj sen, takže se této představě určitě nebráním.
4. Myslím si, že jsem docela spokojená s tím, co v Redakčním kroužku dělám.
5. Je super poznat učitele i v jiném světle, když s nimi například děláte rozhovor. Také můžete nakouknout do školní kroniky, když z ní potřebujeme něco vypsát, takže vlastně máme možnost vědět o naší škole a o všem, co se jí týká, více než ostatní.

Šimon Švihel

1. Před dvěma lety jsme za školu jeli hrát basketbal. Na cestě zpět se pan učitel Sehnal rozhodl, že o tom někdo z nás napíše článek do školního časopisu, a vybral mě. Poté mně paní učitelka Kosková nabídla, abych se od dalšího roku podílel na přípravě Myšárníku. A já jsem souhlasil.

2. Já články až tak moc nepíši. Moje práce spočívá v grafické úpravě časopisu jako celku, tzn., že v podstatě „naházím“ všechny články k sobě a snažím se, aby celek působil co nejlépe.

3. Kdepak. Moje cesta, podaří-li se mi podle plánu, bude směřovat cestou forenzní, neboli kriminalistické psychologie. Práce na školním časopisu je pro mě jenom jakési zpestření.

4. Určitě. Jenom by se nám mohlo letos alespoň jednou podařit vydat časopis v „čas D“.

5. Přidat by se určitě měl každý, koho baví sloh. Anebo pokud přemýšlí o budoucnosti jako polygraf. Poté by se mu/jí určitě hodilo naučit se vytvářet časopis. Navíc, já letos odcházím, a nemáme nikoho, kdo by to dělal po mně. Takže pokud máte zájem o vytváření grafické podoby časopisu, nebojte se přijít za paní učitelkou Koskovou nebo i za mnou a určitě se domluvíme.

Redakční rada

Filmová nabídka

Hobit

Šmakova dračí poušť

A jako lavina se k nám přiřítilo očekávané pokračování Hobita. Opravdu jsem se na tento okamžik velmi těšil a do kina jsem zašel hned, jak to bylo možné. A stálo to za to. Sice se pokračování velkolepého Hobita v několika věcech moc nedrží knižní předlohy, jedná se ale stále o výtečný film plný skvostných scén.

U prvního dílu si spoustu lidí stěžovalo na dlouhý děj plný chůze, zato druhý díl je nabitý dobrodružstvím. Tentokrát čeká Bilba s trpaslíky pár opravdu složitých akcí. Hned ze začátku příběhu musí získat na svou stranu ohromného Medděda, který má schopnost měnit se na opravdu hrůzného medvěda. Poté je čeká cesta skrz Temný hvozď s nemilým překvapením. A předtím, než se utkají se samotným drakem Šmakem, jsou nuceni se tajně dostat do Jezerního města. Mimo putování k Hoře nás čeká také vedlejší příběh čaroděje Gandalfa, který se musí v pevnosti Dol Guldur utkat s ryzím zlem. Zkrátka nás po celý příběh pohlcuje akce za akcí a to není vůbec zlé.

A tak vám radím, pokud budete mít cestu okolo kina a zrovna budou nového Hobita promítat, neváhejte a zaplujte do sálu. Středozem a všechny její krásy už na vás čekají.

A na závěr ještě dodám, že závěrečný třetí díl k nám doputuje v létě letošního roku.

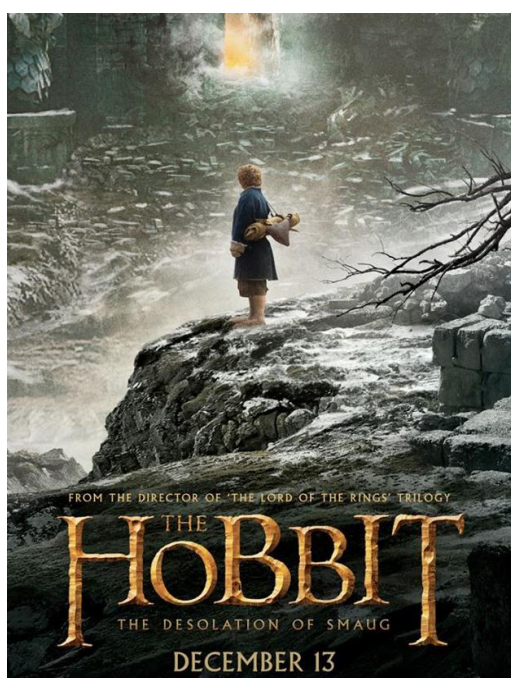
Režie: *Peter Jackson*

Obsazení: *Martin Freeman* jako **Bilbo**

Ian McKellen jako **Gandalf**

Richard Armitage jako **Thorin**

Benedict Cumberbatch jako **Šmak/Nekromant**

Martin Gestinger

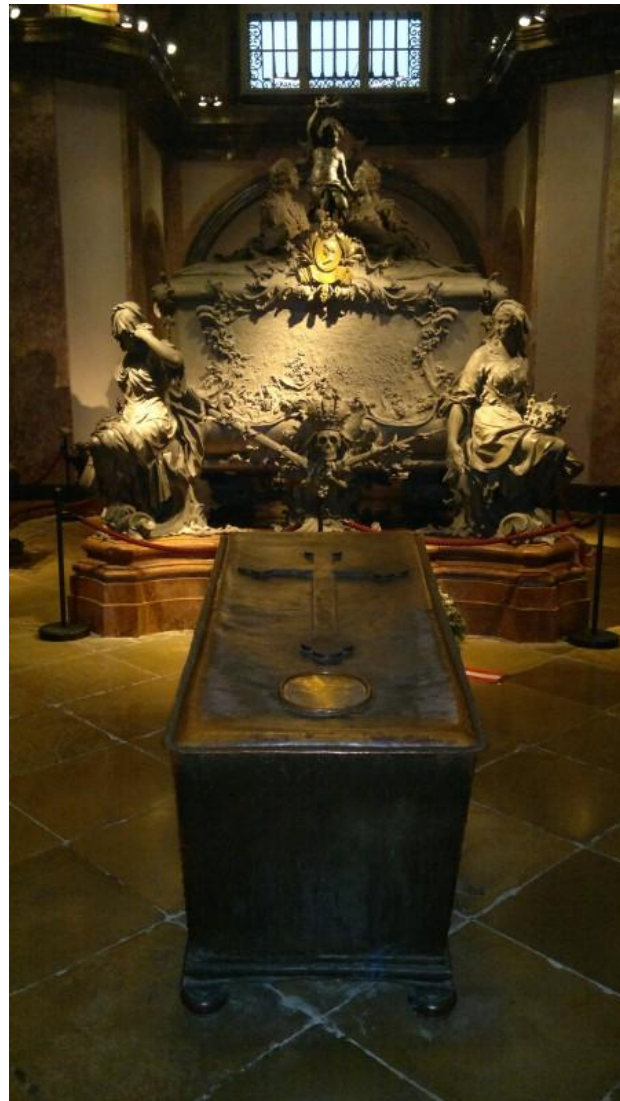
Exkurze do Vídně

Dne 18. prosince někteří žáci z deváté a osmé třídy s doprovodem pana učitele Navrátila a paní učitelky Kučerové společně s dalšími žáky ze Základní školy náměstí Míru absolvovali celodenní výlet do hlavního města sousedního Rakouska – Vídně. Součástí exkurze byla návštěva Hofburgu a komnat císařovny Sissi, dále přírodovědného muzea, ve kterém jsme mohli zhlédnout výstavu minerálů nebo vycpané exponáty zvířete. Poté přišla na řadu návštěva Kapucínských hrobky, kde jsou uloženy ostatky Marie Terezie a dalších Habsburků. Následoval rozchod na jedné z mnoha vídeňských tříd. Tam jsme se mohli zahřát pravým rakouským punčem (samozřejmě nealkoholickým ☺). S nastávajícím večerem jsme se přemístili na světoznámé vánoční trhy, které patří k nejkrásnějším a nejnavštěvovanějším trhům na světě. Zde jsme si mohli zakoupit dárky pod stromeček pro sebe nebo naše blízké.

Když jsme se promrzlí na kost konečně ohřáli v autobuse, více než polovina z nás únavou usnula a celou cestu do rodné země prospala. Exkurze byla však velice zajímavá a vánoční trhy na Radničním náměstí opravdu kouzelné a za tu únavu to opravdu stálo.

Na prohlídce přírodovědného muzea.

Nalevo a dole v přírodovědném muzeu, napravo hrob Marie Terezie.

Nakonec společné foto před Hofburgským palácem a na vánočních trzích.

Pavla Kučerová
Zdeněk Fric

Vánoce pro první stupeň

Je již tradicí, že si deváťáci připraví nějaký program pro žáky 1.-3. tříd během vánočního dopoledne. Stalo se tak i letos. Nejprve na děti čekala diskotéka a taneční soutěže, poté ukázky vánočních tradic a různé úkoly. Nakonec všechny děti, protože nezlobily, dostaly bonbon, a společně s deváťáky si zatančily na píseň Jede, jede mašinka.

Moderování se zhostili Šimon Švihel a Martin Gestinger.

A takhle to vypadalo při nácviu taneční kreace na píseň Jede, jede mašinka.

Při této akci panovalo všeobecné nadšení.

Martin Gestinger
Šimon Švihel

Fotoromán

NEBEZPEČNÁ ZÁBAVA

Je Silvestr. Michal a jeho kamarádi vesele oslavují. Michal chce jít pouštět petardy. Jak to všechno dopadne?

Druhý den navštíví Michala kamarádi.

Chtěli bychom moc poděkovat panu učiteli Šlimarovi, který byl ochoten nafotit s námi celý příběh. Díky němu jsme měli možnost získat fotografický materiál přímo ze sanitky. Chceme poděkovat i paní záchranářce, která nám ukázala přístroje a odborně nám povykládala o tom, jak se zachovat při takové situaci. Dále chceme poděkovat paní z Červeného kříže, která Michalovi perfektně namaskovala ruku.

Jak jste mohli vidět v příběhu, tak ne vždy se vyplatí „machrovat“. Zvlášť ne s nebezpečnou pyrotechnikou. Tento příběh měl naštěstí dobrý konec a Michal si hru s petardou odnesl bez velkých následků, ale bohužel jsou příběhy, které dobrý konec nemají. Nebudu raději rozvádět, do jakého stádia tato nebezpečná zábava může dojít. Myslím, že každý si to dokáže odvodit sám. Proto radíme – nezahrávejte si s petardami a podobnými výbušninami. Když už toužíte po tom odpálit ohňostroj, poproste raději rodiče nebo odborníky, kteří tomu rozumí.

Účinkovali:

Michal Maruš jako Michal

*Veronika Roušarová, Štěpán Hlaváček a
Katka Horská* jako Michalovi kamarádi

p. uč. Šlimar jako kolemjdoucí

Veronika Roušarová

Palačinkový pátek

V pátek dne 17. ledna se ve školní kuchyňce již velmi brzy rozsvítla světla. To proto, že žáci školního parlamentu pod dohledem pana učitele Šlimara připravovali na velkou přestávku neobvyklou svačinku ve formě francouzských palačinek. Příprava i samotné smažení probíhalo skvěle. Žáci měli k dispozici recept na palačinky přímo od samotného Francouze, který sehnal také pan učitel Šlimar, a proto se nedalo pochybovat o tom, že by se palačinky nepovedly. O velké přestávce se pak do kuchyňky nahrnul dychtivý dav, který se dožadoval naší „mňamky“. Palačinky, které si žáci mohli zakoupit za pouhých 10 korun, okamžitě zmizely, z čehož samozřejmě měli všichni „kuchaři“ obrovskou radost. Po vyúčtování a odečtení nákladů členové zjistili, že parlamentu do pokladny přibýlo slušných 500 korun, zatím se ale nerozhodl, do čeho je investují, a tak jsou peníze stále uloženy v pokladně. Jelikož i já jsem součástí parlamentu, tak jsem se vaření také zúčastnila a musím uznat, že jsme si to všichni opravdu užili a zároveň jsme také nevyloučili možnost, že Palačinkový pátek znovu zopakujeme!!!

A takhle to při Palačinkové párty vypadalo.

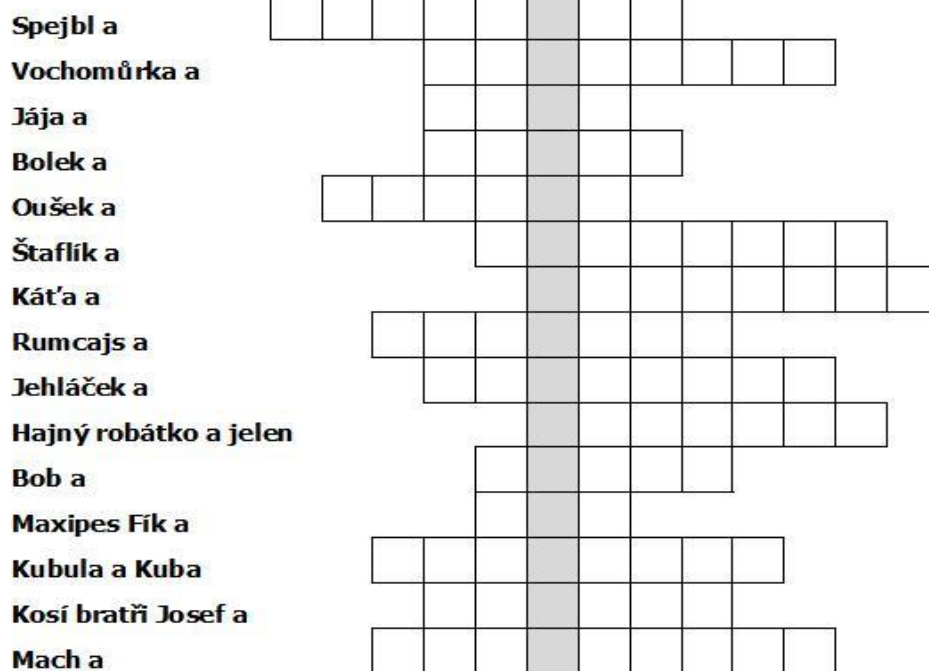
No, uznejte sami, palačinky se rozhodně povedly.

Eliška Hanzlová

Křížovky

Vylušti křížovku zaměřenou na postavy z Večerníčků a kochej se tajenkou.

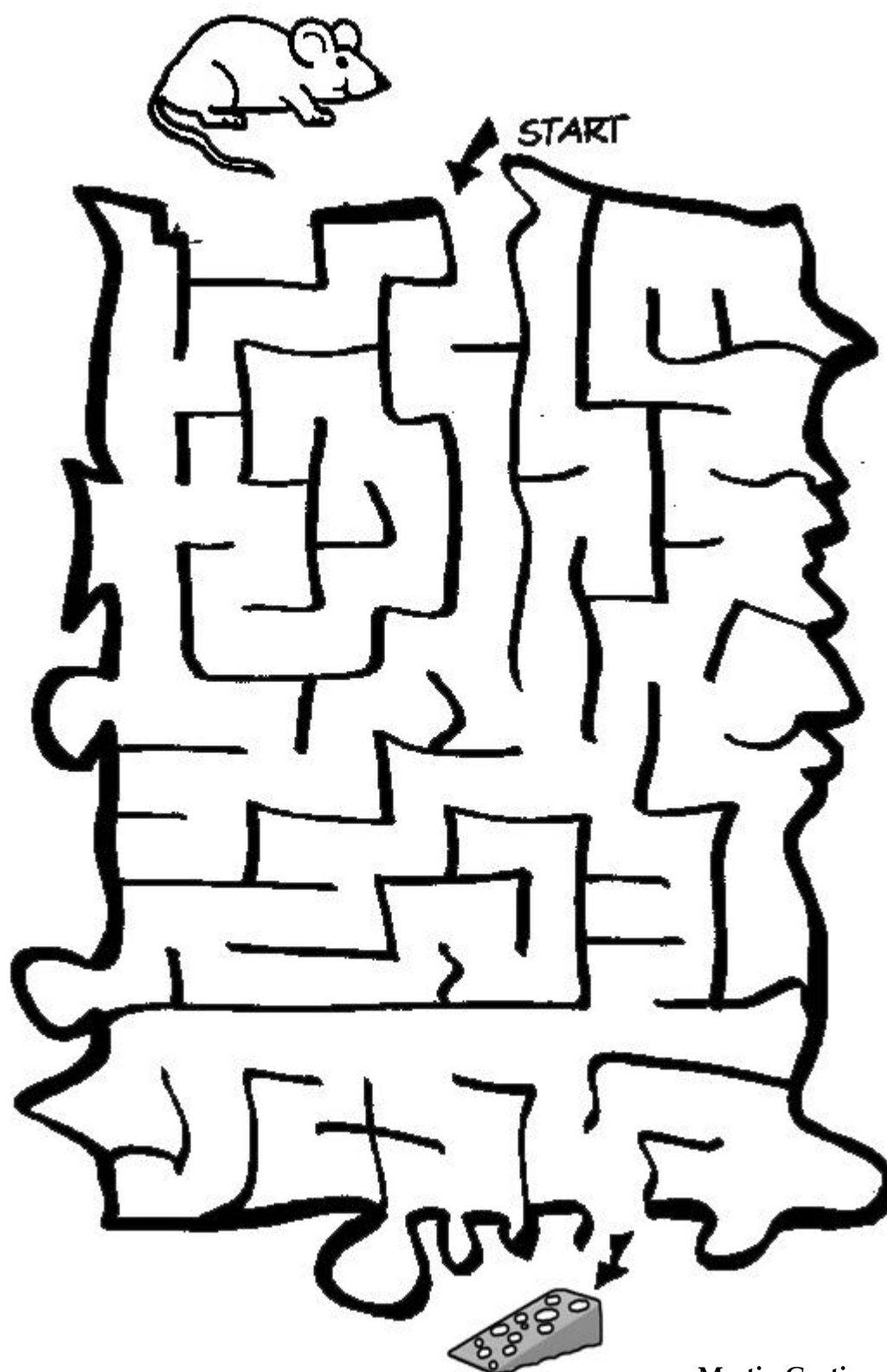

Vylušti osmisměrku a pobav se vtipem.

P	E	N	Z	I	O	N	A	R	A	V	A	P	Arabové	Otoman
O	A	O	I	S	E	K	E	R	A	E	S	A	Dalmatin	Panák
L	K	S	N	T	I	M	A	N	Y	D	T	N	Dynamit	Panorama
K	O	Í	T	R	A	K	T	O	R	O	A	O	Flastr	Pasti
O	L	T	E	I	O	M	A	A	S	U	Ř	R	Kalhoty	Penzion
P	O	K	R	E	S	S	L	L	L	C	Í	A	Kolotoč	Poklop
A	T	A	L	O	P	A	T	A	H	Í	K	M	Kopaná	Radar
N	O	T	O	M	A	N	U	R	D	O	Ř	A	Kostka	Rarach
Á	Č	P	K	O	S	T	K	A	A	U	T	E	Kotva	Sekera
K	F	L	A	S	T	R	A	K	A	V	O	Y	Lahev	Stařík
H	K	O	T	V	A	O	N	V	E	H	A	L	Lopata	Straka
C	H	A	R	A	R	A	B	O	V	É	P	E	Loudal	Talíř
													Nosítka	Traktor
													Okres	Tukan
													Opava	Varan
													Ostrava	Vedoucí

Dva chlápky spláchla lavina pod horský sráz. Najednou jeden uvidí, jak se k nim blíží obrovský záchranný pes - bernardýn se soudkem. A tak říká tomu druhému: „Hele, nejlepší přítel člověka!“ a ten druhý na to: „No jo, viz tajenka

Projdi bludištěm a pomoz myšce ukořistit sýr.

Martin Gestinger

Co nás čeká příště?

Tentokrát si každý člen našeho týmu připraví samostatnou reportáž, takže obsah dalšího čísla berte jako velké překvapení.

?

Na tomto čísle se podíleli: Míša Bolcárová, Zdeněk Fric, Martin Gestinger, Eliška Hanzlová, Štěpán Hlaváček, Vlasta Kosková, Pavla Kučerová, Martina Mudrochová, Veronika Roušarová, Šimon Švihel